

Doniyor kitobi — bir yuz oltinchi

Hukmning Ochildirilishi: 11-sentabrdan Yakshanba Qonunigacha – Bashoratli Tahlil

Jeff Pippenger
2024-02-29

Tiriklarning tergov hukmi 2001-yil 11-sentabrda boshlandi, va ijro hukmi yaqin orada keladigan Yakshanba qonuni bilan boshlanadi. Hukmning o'sha ikki davri Ahdning uchinchi Xabarchisi uchun yo'l tayyorlaydigan xabarchining ishini hamda uchinchi Ilyosni ifodalaydi; bu esa Millerchilar tarixida boshlangan Ilyos xabarchisining yakunidir.

Masihda Ahdning Elchisi haqidagi bashoratning bajo bo'lishida U O'z tanasi va ruhiy ma'badining timsoli bo'lgan tom ma'nodagi yer yuzidagi ma'badni ikki marta pokladi. Uning tom ma'nodagi yer yuzidagi ma'bad dastlab sahrodagi Muqaddas Chodir ma'bad bo'lgan, so'ng Sulaymon ma'bad, keyin Bobil asirligining yetmish yilidan keyin qayta qurilgan ma'bad, va o'sha ma'badning o'zi Hirod tomonidan qirq olti yil davom etgan qayta ta'mirlash ishlari ortidan ham shunday bo'lib qolgan.

Xudoning jismoniy huzuri Chodir ma'badini va Sulaymon ma'badini muborak qildi, ammo asirlikdan keyin qayta qurilgan ma'badni emas; biroq o'sha qayta ta'mirlangan ma'bad Masihning jismoniy huzuri bilan muborak qilindi. Hirod qayta ta'mirlangan ma'bad tarixida Masih Malaki kitobining uchinchi bobiga muvofiq holda ma'badni ikki marta pokladi. Birinchi poklashda Masih ma'badni O'z Otasining uyi deb atadi, ammo ma'badning so'nggi poklanishida Masih uni yahudiylarning uyi deb atadi.

Milleritlar tarixida Masih 1798-yildan 1844-yilgacha bo'lgan qirq olti yil ichida ruhiy ma'badni barpo etdi. 1844-yil 22-oktabrda, Malaki kitobining uchinchi bobi bajo bo'lishi bilan, U to'satdan O'z ma'badiga keldi va shu tariqa nodon bokiralarni pokladi. So'ngra U ikkinchi va yakuniy poklanishni amalga oshirish uchun uchinchi farishta sifatida keldi, biroq qadimgi Isroilning boshlanishida bo'lgani kabi, zamonaviy Isroilda ishni yakunlash uchun zarur bo'lgan imon yo'q edi.

2001-yil 11-sentyabrda Masih ikkinchi ma'badni poklash ishini amalga oshirish uchun qaytdi; bu poklash yaqin orada keladigan yakshanba qonuni paytida nodon bokiralar poklanganda sodir bo'ladi, o'shanda ular 1989-yilda muhrdan yechilgan bilimning ortishini tushunmasliklari haqiqatiga uyg'onadilar. O'sha bilim ortishi keyingi yomg'ir xabarini ifodalaydi; u o'n bokira haqidagi masal kontekstida qo'yilganda Yarim tun nidosi xabaridir. 1989-yilda, oxirzamon vaqtida muhrdan yechilgan Doniyor o'n birinchi bobining so'nggi olti oyatidagi xabar, o'sha oyatlarning qirq to'rtinchi oyatida "sharqdan va shimoldan xabarlar" sifatida ifodalanadi.

So'nggi yomg'ir xabari — bu Yarim tun faryodi xabaridir va u sharq hamda shimol xabaridir. Sharq va shimol mos ravishda Islomni va papalikni ifodalaydi, va xabar sifatida ular 2001-yil 11-sentyabrdan to tez orada keladigan yakshanba qonunigacha bo'lgan davrda Laodikiya

Adventizmi tomonidan soxtalashtiriladigan xabarni ifodalaydi. 2001-yil 11-sentyabr Islomni (sharqni), yakshanba qonuni esa mahluqning tamg'asini (shimolni) ifodalaydi.

Laodikiyalik Adventizm uchun o'lim to'shagi o'sha ikki yo'l belgisi oralig'ida ifodalanadi; bu itoatsiz payg'ambarning eshak bilan sher orasida o'limi orqali timsollashtirilgan. Yirtqichning tamg'asini qabul qilganlar uchun o'lim to'shagi esa papalik hokimiyatini g'azablantiradigan va Xudoning xalqining oxirgi quvg'inini boshlab beradigan "sharq va shimoldan kelgan xabarlar" bilan ifodalanadi. O'sha xabar Qo'shma Shtatlarda yaqinda keladigan yakshanba qonunidan boshlanadi; aynan o'sha yerda va ayni o'sha paytda uchinchi Voyning Islom dini to'satdan zarba beradi. O'sha kutilmagan hujum milliy halokatni keltirib chiqaradi va xalqlarni g'azablantiradi; shu tariqa ajdaho, yirtqich va soxta payg'ambarning uch karra ittifoqi homiyligi ostida barcha xalqlarni Islomga qarshi birlashtirish uchun iqtisodiy va siyosiy turtki ta'minlanadi.

Uchinchi Ilyos tomonidan ifodalangan tarixda, uchinchi Voyni aniqlab beruvchi xabar ajdaho, hayvon va soxta payg'ambarga Islom Xudo odamlarni papalik hokimiyatining nishoniga sajda qilganlari uchun jazolashda foydalanadigan hukm vositasi ekanini bildiradi. Uchta Rim, uchta Bobil, uchta Ilyos va yo'lni tayyorlovchi uchta xabarchi misolida bo'lgani kabi, uchinchi Voy ham uchta Voyning uch karra tatbiqi orqali mustahkamlanadi.

Va men ko'rdim va eshitdim: osmonning qoq o'rtasidan uchib ketayotgan bir farishta baland ovoz bilan shunday der edi: "Yer yuzida yashovchilarning holiga voy, voy, voy! Chunki yana karnay chalmoqchi bo'lgan uch farishtaning karnay ovozlari hali yangramagan!" Vahiy 8:13.

Opa Uayt Smitning «Daniel va Vahiy» kitobini chuqur ma'qullagan va uning ma'qullovda, men hozir yozganimdek bunchalik to'g'ridan-to'g'ri ifoda etmagan bo'lsa-da, har bir Yettinchi kun adventisti bu kitobga ega bo'lishi kerakligi haqidagi haqiqat mujassamdir.

"Rabbiy hozirgi haqiqat nurini o'z ichiga olgan kitoblar tarqatilishi uchun kolportaj maydoniga kiradigan ishchilarni chorlamoqda. Dunyodagi odamlar zamon alomatlari ro'yobga chiqayotganini bilishlari kerak. Ularga ko'zlarini ochadigan kitoblarni olib boring. Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets va The Desire of Ages endi dunyoga yetib borishi kerak. Daniel and Revelation ichida mujassam bo'lgan ulug' ta'limot Avstraliyada ko'plar tomonidan katta qiziqish bilan mutolaa qilingan. Bu kitob ko'plab qadrli jonlarni haqiqat bilimiga olib kelish vositasi bo'lgan. Thoughts on Daniel and the Revelation ni tarqatish uchun qilinishi mumkin bo'lgan har bir ish qilinishi kerak. Men bu kitobning o'rnini bosa oladigan boshqa biron kitobni bilmayman. Bu Xudoning yordam qo'lidir."

"Haqiqatda uzoq vaqt bo'lganlar uxlab yotibdilar. Ular Muqaddas Ruh orqali muqaddas qilinishlari kerak. Uchinchi farishtaning xabari baland ovoz bilan e'lon qilinishi lozim. Oldimizda nihoyatda ulkan masalalar turibdi. Yo'qotishga vaqtimiz yo'q. Xudo saqlasin, dunyoga berilishi kerak bo'lgan nurni xira qiladigan mayda masalalarga yo'l qo'yib qo'ymaylik." Manuscript Releases, 21-jild, 444.

Doniyor kitobidagi "kundalik" haqidagi Milleriylar qarashini rad etganlar rad etgan kitob "Xudoning yordam qo'li" deb ta'riflangan edi. Agar oldingi iqtibosda zikr etilgan kitoblarni tarqatish mas'uliyati Xudoning xalqiga yuklatilgan bo'lsa, bu Xudoning xalqi o'sha kitobning

o‘ziga ham egalik qilishi kerakligini anglatadi. Bu kitob Doniyor kitobidagi “kundalik” haqidagi “yangi” qarashni ilgari surganlarning hujum markazida edi, chunki ular qayta yozishni va “kundalik” haqidagi to‘g‘ri qarashni undan olib tashlashni istagan kitob aynan shu edi.

Vahiy kitobidagi “kundalik” isyonining ikki asosiy yetakchisi haqida So‘g‘liq Opa gapirganida, u ko‘pincha ular (Preskott va Daniells) “sababdan oqibatga qarab mulohaza yuritish” qobiliyatiga ega emasligini ta’kidlar edi. Laodikiyalik adventist tarixiy revizionistlari ham xuddi shu muammoga ega bo‘lib ko‘rinadi.

1888-yildan boshlab va undan keyingi isyon tarixi davomida yetakchi kishilar o‘z shaxsiy tajribalarining qaysidir bir nuqtasida “kundalik” haqidagi soxta ta’limotni qabul qilgan edilar. Ularning isyoni “oqibat” edi, “kundalik” haqidagi noto‘g‘ri tushuncha esa “sabab” edi. Laodikiya Adventist revizionistlari bilimsizlarni Advent tarixidagi aynan o‘sha tarixiy isyonchilar aslida isyonda bo‘lmagan, deb ishonishga yetaklaydilar, holbuki ularning qayta ko‘rib chiqilgan guvohligi Muqaddas Kitob va Bashorat Ruhi guvohligi tomonidan hech qachon tasdiqlanmaydi. Ular “oqibat”ni isyon deb hisoblamaganliklari sababli, “sabab”ni izlash imkoniyatini yopib qo‘yadilar.

Qush kezib yurgandek, qaldirg‘och uchib ketgandek, shunday qilib sababsiz la’nat kelmaydi.
Hikmatlar 22:6.

Xudoning xalqi isyonni tanib olishi kerak, va buni qilgach, uning sababini izlashi lozim. So‘ng ular bu sababni bartaraf etishlari kerak. Quyidagi parchada Opa Uayt Oxon haqidagi voqeaga sharh bermoqda.

“Menga shuni ko‘rsatildiki, Xudo bu yerda O‘zining amrlariga rioya qiluvchi xalqi deb e’tirof etuvchilar orasidagi gunohga qanday qarashini tasvirlaydi. Qadimgi Isroil kabi, Uning qudratining ajoyib namoyonlariga guvoh bo‘lishdek alohida sharafiga sazovor bo‘lgan va shunga qaramay, baribir Uning aniq ko‘rsatmalarini mensimaslikka jur’at etadiganlar, Uning g‘azabiga duchor bo‘ladilar. U O‘z xalqiga itoatsizlik va gunoh Uning uchun nihoyatda haqoratli ekanini hamda ularga yengil qaralmasligi kerakligini o‘rgatmoqchi. U bizga shuni ko‘rsatadiki, Uning xalqida gunoh topilganda, Uning qahrli nigohi ularning hammasi ustida turib qolmasligi uchun, ular o‘sha zahoti bu gunohni o‘zlaridan chiqarib tashlash yuzasidan qat’iy choralar ko‘rishlari kerak. Ammo xalqning gunohlari mas’ul lavozimdagilar tomonidan e’tiborsiz qoldirilsa, Uning qahrli nigohi ularning ustida bo‘ladi, va Xudoning xalqi jamoa sifatida o‘sha gunohlar uchun mas’ul deb hisoblanadi. Egamiz O‘z xalqiga o‘tmishda qilgan muomalalari orqali jamoatni xatolardan poklash zarurligini ko‘rsatadi. Bitta gunohkor butun jamoatdan Xudoning nurini to‘sis qo‘yadigan zulmatni yoyishi mumkin. Xalq zulmat o‘z ustiga tushayotganini anglab yetganida, ammo buning sababini bilmaganida, Uning Ruhini g‘amgin qilayotgan xatolar topilib, yo‘q qilinmaguncha, ular buyuk kamtarlik va o‘zini past tutish bilan Xudoni sidqidildan izlashlari kerak.”

“Xudo menga mavjud ekanini ko‘rsatgan noto‘g‘riliklarni fosh etganimiz sababli bizga qarshi paydo bo‘lgan xurofot, hamda qattiqqo‘llik va shafqatsizlik haqidagi ko‘tarilgan faryod nohaqdir. Xudo bizga gapirishni buyuradi, va biz sukut saqlamaymiz. Agar Uning xalqi orasida noto‘g‘riliklar ayon bo‘lsa, va Xudoning xizmatkorlari ularga beparvo holda yon berib

o'tib ketsalar, ular amalda gunohkorni qo'llab-quvvatlaydilar va oqlaydilar, o'zlari ham xuddi shunday aybdor bo'ladilar va xuddi shubhasiz Xudoning noroziligiga duchor bo'ladilar; chunki ular aybdorlarning gunohlari uchun javobgar qilinadilar. Vahiyda menga Xudoning xizmatkorlari o'z oralarida mavjud bo'lgan noto'g'riliklar va gunohlar bilan shug'ullanishni e'tiborsiz qoldirganlari sababli Xudoning noroziligini o'zlariga jalb etgan ko'plab holatlar ko'rsatildi. Bu noto'g'riliklarni oqlaganlar, odamlar tomonidan fe'l-atvori nihoyatda yoqimli va dilbar deb hisoblangan, chunki ular Muqaddas Yozuvga asoslangan ochiq burchni ado etishdan bo'yin tovlagan edilar. Bu vazifa ularning his-tuyg'ulariga yoqimli emas edi; shu bois undan qochdilar." Testimonies, 3-jild, 265.

Adventizm ichida isyon ko'targan rahbarlarning tarixlari shuni tasdiqlaydiki, ularning isyonida deyarli har doim kuzatiladigan bosqichlardan biri shundan iboratki, shaxsiy tajribalarining ma'lum bir nuqtasida ular "doimiy" haqidagi soxta qarashni qabul qilganlar. Shunday bo'lsa-da, Smithning kitobi, ilhom ostida yozilmagan bo'lsa ham va ayrim ta'limotiy muammolarni o'z ichiga olsa ham, Vahiyning sakkizinchi va to'qqizinchi boblari bo'yicha, ya'ni dastlabki oltita karnayning bashoratli tarixi bayon etilgan joydagi kashshoflar tushunchasining nihoyatda yaxshi umumiy manzarasini taqdim etadi. Uchta Voyning uch karra tatbiqini ko'rib chiqishni boshlarkanmiz, Smithning Daniel and Revelation nomli kitobidagi sharhiga murojaat qilamiz.

Opa Uayt bizga shuni ma'lum qiladiki, Uilyam Millerga Vahiy kitobi haqida buyuk nur berilgan edi, biroq uning o'n uchinchi bob hamda o'n oltinchi bobdan o'n sakkizinchi bobgacha bo'lgan qismlar haqidagi tushunchasi noto'g'ri edi, chunki u tarixda uchta, ikki emas, vayron qiluvchi hokimiyat borligini ko'ra oladigan nuqtada turmagan edi. Uning buyuk nuri Vahiyning ikkinchi bobidan to to'qqizinchi bobigacha bo'lgan qismlariga qaratilgan edi.

"Voizlar ham, xalq ham Vahiy kitobiga sirli va Muqaddas Yozuvlarning boshqa qismlariga qaraganda kamroq ahamiyatli narsa sifatida qarab kelganlar. Ammo men ko'rdimki, bu kitob, darhaqiqat, oxirgi kunlarda yashashi lozim bo'lganlar uchun alohida manfaat keltirishi maqsadida berilgan vahiy bo'lib, ularga o'zlarining haqiqiy mavqei va burchini aniqlashda yo'l ko'rsatish uchundir. Xudo William Millerning ongini bashoratlarga qaratdi va unga Vahiy kitobi haqida buyuk nur berdi." Early Writings, 231.

Miller jamoatlar, muhrlar, karnaylar va kosalar haqidagi o'z tushunchasini quyidagicha bayon qildi.

"Osiyodagi yetti jamoat Masih jamoatining uning yetti xil shaklidagi tarixidir; u barcha burilishlari va o'zgarishlari, barcha ravnaqi va musibatlari bilan, havoriylar zamonidan boshlab dunyoning oxirigacha davom etadi. Yetti muhr yerning kuchlari va shohlarining jamoat ustidan qilgan ishlarining, hamda ayni shu davr mobaynida Xudoning O'z xalqini asrab-avaylaganining tarixidir. Yetti karnay yerga, ya'ni Rim saltanatiga yuborilgan yetti o'ziga xos va og'ir hukmning tarixidir. Yetti kosa esa Papalik Rimiga yuborilgan oxirgi yetti balodir. Bularga boshqa ko'plab voqealar ham qo'shilgan bo'lib, ular irmoqlar kabi to'qilib kirib, bashoratning ulug' daryosini to'ldiradi, toki nihoyat butunining yakuni bizni abadiyat ummoniga olib boradi."

“Men uchun bu Vahiy kitobidagi Yuhanning bashoratining rejasidir. Va bu kitobni tushunishni istagan kishi, Xudoning kalomining boshqa qismlarini mukammal bilishi kerak. Bu bashoratda qo‘llanilgan timsollar va majozlarning hammasi shu kitobning o‘zida izohlanmagan, balki boshqa payg‘ambarlar kitoblaridan topilishi va Muqaddas Yozuvning boshqa parchalarida sharhlanishi lozim. Shuning uchun ravshanki, Xudo har qanday bir qismini aniq bilishga erishish uchun butunni o‘rganishni nazarda tutgan.” William Miller, Miller’s Lectures, 2-jild, 12-ma’ruza, 178.

Ahd Xabarchisi uchun yo‘l hozirlaydigan uchinchi xabarchi jamoatning hukmi bo‘yicha ichki tarixni ifodalaganidek, zamonaviy Bobilning hukmida tashqi tarixni ifodalovchi uchinchi Ilyosdan farqli o‘laroq, jamoatlar va muhrlar haqidagi kashshoflar tushunchasi ham ayni o‘sha ichki-tashqi guvohlikni aniqlagan edi.

“Muhrlar Vahiy kitobining 4-, 5- va 6-boblarida e’tiborimizga taqdim etiladi. Bu muhrlar ostida ko‘rsatilgan manzaralar Vahiy 6-bobda va Vahiy 8-bobning birinchi oyatida namoyon bo‘ladi. Ular, shubhasiz, ushbu davrning boshlanishidan Masihning kelishigacha jamoat bilan bog‘liq bo‘lgan voqealarni qamrab oladi.

“Yetti jamoat jamoatning ichki tarixini taqdim etsa, yetti muhr uning tashqi tarixining buyuk voqealarini ko‘z o‘ngiga keltiradi.” Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

Uriya Smit cherkovlarning ichki va tashqi munosabatiga doir milleritlar tushunchasini bayon qilayotgan edi, va Jeyms Uayt parallel tarixlar nuqtai nazaridan shunga o‘xshash umumiy manzarani taqdim etadi.

“Biz endi jamoatlar, muhrlar va hayvonlar, yoxud tirik mavjudotlarni, bir xil vaqt davrlarini qamrab olishi jihatidan ular o‘zaro qiyoslanishi mumkin bo‘lgan chegaragacha kuzatib chiqdik. Muhrlar soni yettita, hayvonlar esa atigi to‘rttadir. Va bu yerda shuni qayd etish o‘rinlidirki, birinchi, ikkinchi, uchinchi va to‘rtinchi muhrlar ochilganda birinchi, ikkinchi, uchinchi va to‘rtinchi hayvonlarning: ‘Kel va ko‘r’, degani eshitiladi; ammo beshinchi, oltinchi va yettinchi muhrlar ochilganda, bunday ovoz eshitilmaydi. Shuningdek, oxirgi uch jamoat bilan oxirgi uch muhr, vaqtning ayni davrlarini qamrab olishi jihatidan, birinchi to‘rt jamoat va birinchi to‘rt muhr kabi bir-biriga muvofiq kelmaydi. Ammo, ko‘rsatganimizdek, jamoatlar, muhrlar va hayvonlar qariyb 1800 yil davomida, to hozirgi zamondan yarim asrdan bir oz ko‘proq avvalgi davrgacha, bir xil vaqt davrlarini qamrab olishi jihatidan o‘zaro mos keladi.” James White, Review and Herald, February 12, 1857.

Biz hozirgina Milleritlar tarixining uch nafar asosiy peshqadamidan iqtibos keltirdik. Ularning uchalasi ham “kundalik” haqidagi to‘g‘ri qarashga rioya qilgan edi, va ularning barchasi ham Miller anglash hamda taqdim etishga yo‘naltirilgan haqiqat tuzilmasi doirasida jamoatlar, muhrlar va karnaylar haqidagi umumiy manzarani qabul qilgan edi.

“Insonlar Muqaddas Ruhi orqali Xudo o‘rnatgan poydevordan biror mixni yoki ustunni siljitmoqchi bo‘lib kelganlarida, ishimizning kashshoflari bo‘lgan yoshi ulug‘ kishilar ochiq va ravshan gapirsinlar; hamda vafot etganlar ham maqolalarining davriy nashrlarimizda qayta bosilishi orqali gapirsinlar. Xudo O‘z xalqini haqiqat yo‘lida qadamma-qadam boshlab kelar

ekan, bergan ilohiy nurning shu'lalarini jamlab oling. Bu haqiqat vaqt va sinovning imtihoniga bardosh beradi." Manuscript Release, 760, 10.

2001-yil 11-sentyabrda Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi qudratli farishta tushib keldi va osmondan endigina tushgan Nonni qabul qilib, undan yeydiganlarni Eremiyo kitobining oltinchi bobidagi "qadimgi yo'llar"ga qaytarish ishini boshladi. Alfa va Omega yuz qirq to'rt ming orasida bo'lishga intilishga tayyor bo'lganlar 1840-yil 11-avgustda Uni osmondan tushirgan narsa shunchaki bir vaqt bashoratining bajo bo'lishi emas, balki ikkinchi Vayning vaqt bashoratining bajo bo'lishi ekanini anglashlarini zarur deb bildi. U O'z xalqining 1798-yildan 1844-yilgacha bo'lgan qirq olti yil davomida milleriylar ma'badini barpo etgan tarixdagi qadimgi yo'llarni qaytadan kashf etishiga muhtoj edi.

O'sha tarix axlatlar, qalbaki tangalar va javohirlar bilan qoplab tashlangan edi. O'sha tarix Qum ustiga qurilgan, Asrlar Qoyasi ustiga emas, soxta bir poydevor xabari bilan xiralashtirilgan edi. Bu Millerchilar tarixida edi — Butrus ta'riflaganidek, Millerchilar "bir vaqtlar xalq emas edilar, ammo" keyin "Xudoning xalqi" bo'ldilar; ular "ruhoniylar bir uy, muqaddas ruhoniylar" sifatida ko'tarilib, bunyod etilgan edilar. Yahudo qabilasining Arsloni 2001-yil 11-sentyabrda tushib keldi va O'zining oxirgi kunlardagi xalqini Millerchi ma'badining ko'tarib tiklanishi tarixiga oid "ma'bad"ni tozalash ishiga boshlab kirdi. Bu ish bashorat orqali timsollangan edi; o'sha bashorat Rabbiy Yo'siyo ismli bir kishini (ma'nosi: Xudoning poydevori) ko'tarib chiqarishini oldindan bildirgan edi.

Yosiyo itoatsiz payg'ambar haqidagi bashoratning ro'yobga chiqishida ko'tarilganida, u vayron ahvolga kelib qolgan ma'badni ta'mirlash ishini boshladi. Ta'mirlash va tozalash ishlari jarayonida "Musoning la'nati" topildi, va u Yosiyo oldida o'qib eshittirilganda, Yosiyoning islohoti yuzaga keldi. Biz o'sha bashoratni 2001-yil 11-sentabrdan keyin "yetti vaqt"ning qayta kashf etilishi bilan bog'liq holda ko'rib chiqamiz.

Bu tadqiqotni keyingi maqolada boshlaymiz.

"Haqiqatga e'tiqod qilayotganlarini da'vo qiluvchilar Shaytonga xizmat qilar ekanlar, uning do'xaiy soyasi ularning Xudo va osmon haqidagi qarashlarini to'sib qo'yadi. Ular birinchi muhabbatini yo'qotganlar kabi bo'ladilar. Ular abadiy haqiqatlarni ko'ra olmaydilar. Xudo biz uchun tayyorlagan narsa Zakariyo kitobining 3 va 4-boblarida hamda 4:12–14 oyatlarida tasvirlangan: 'Va men yana javob berib unga dedim: O'zlaridan oltin moyni bo'shatib chiqarayotgan ikki oltin quvur orqali turgan bu ikki zaytun novdasi nima? U menga javob berib dedi: Bular nima ekanini bilmaysanmi? Men dedim: Yo'q, Rabbim. Shunda u dedi: Bular butun yerning Egasi huzurida turuvchi ikki moylangan zotdir.'"

"Rabbiy resurslarga nihoyatda boydir. Unda vositalar tanqisligi yo'q. Aynan imonimizning yetishmasligi, dunyoviyligimiz, arzimas so'zlarimiz, suhbatimizda namoyon bo'ladigan imonsizligimiz tufayli atrofimizga qora soyalar yig'iladi. Masih so'zda ham, fe'l-atvorda ham mutlaqo sevimli Zot va o'n minglar orasida eng ulug'i sifatida namoyon qilinmaydi. Jon o'zini behudalik sari ko'tarish bilan qanoatlanganda, Rabbiyning Ruhi u uchun juda oz ish qila oladi. Bizning kalta ko'ruvchi nigohimiz soyani ko'radi, ammo uning narigi tomonidagi

ulug‘vorlikni ko‘ra olmaydi. Farishtalar to‘rt shamolni ushlab turibdilar; ular jahldor bir ot sifatida tasvirlangan bo‘lib, bo‘shanishga, butun yer yuzi uzra yopirilib o‘tishga, o‘z yo‘lida halokat va o‘lim olib kelishga intiladi.”

“Abadiy olamning ayni bo‘sag‘asida uxlab yotaylikmi? Xiralashgan, sovuq va o‘lik bo‘lib qolaylikmi? Oh, qani edi, jamoatlarimizda Xudoning Ruhi va nafasi O‘z xalqiga puflansa, ular oyoqqa turib yashasalar. Biz yo‘l tor ekanini va darvoza siqiq ekanini ko‘rishimiz kerak. Ammo biz o‘sha siqiq darvozadan o‘tar ekanmiz, uning kengligi cheksizdir.” Manuscript Releases, 20-jild, 216, 217.